

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN !

A Fővárosi Ítéltábla a dr. Kontor Krisztina ügyvéd (**jogi képviselő címe**) által képviselt **perújított felperes neve (perújított felperes címe)** perújított felperesnek, a Dr. Szűcs Viktor Géza Ügyvédi Iroda (**jogi képviselő címe**) által képviselt **perújító alperes neve (perújító alperes címe)** perújító alperesnek, perújítás iránt indított perében,
a Pest Megyei Bíróság 2008. május 26. napján kelt, 3.G.40.020/2007/51. számú ítélete ellen, a perújított felperes által előterjesztett fellebbezés folytán, a 2008. november 21. napján megtartott nyilvános tárgyaláson meghozta a következő

í t é l e t e t :

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét megváltoztatja és a perújítási kérelmet elutasítja.

Kötelezi a perújító alperest, hogy fizessen meg a perújított felperesnek 15 nap alatt 300.000 (Háromszázezer) forint első- és másodfokú perköltséget.

Ezen ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

Az elsőfokú bíróság az alperes perújítási kérelmének helyt adott és megállapította, hogy „a perújító alperes nem tartozik a 10.Gpk.28.392/2002. számú, 2003. február hó 3. napján jogerőre emelkedett fizetési meghagyásban megállapított 43.750.000,- Ft tőke és járulékaival”; kötelezte a perújított felperest, hogy felhívásra fizessen meg az államnak 900.000 forint le nem rótt kereseti illetéket, valamint 15 napon belül a perújító alperesnek 300.000 forint perköltséget. Ítéletét az alábbiakkal indokolta:

Az elsőfokú bíróság a perújító alperes 33. sorszámú beadványát, figyelemmel arra, hogy azt a perújító alperes igazolási kérelmének elutasítása esetére ismételt

perújítási kérelemnek kívánta tekinteni - a Fővárosi Ítéltábla 15.Gpkf.43.003/2007/3. számú végzésének megfelelően - ekként bírálta el.

A R. Kft. 2003. szeptember hó 15-ei időponttal engedményezés útján átruházta követelését a M. Kft.-re, melynek alapján a végrehajtási eljárásban a jogutódlást a ... Városi Bíróság ... számú végzésével megállapított.

A Megyei Bíróság 10.Gpk.28.392/2002. számú, 2003. február hó 3-ai jogerővel fizetési meghagyásban kötelezte a perújító alperest 43.750.000 forint tőke és annak 2002. augusztus hó 26. napjától a kifizetés napjáig járó évi 11%-os kamata, valamint 10.000 forint költség megfizetésére.

A perújító alperes 2003. június hó 18. napján kelt, a ... Földhivatal határozatából értesült arról, hogy a ... helyrajzi számú, tulajdonát képező ingatlanra a fenti fizetési meghagyás kapcsán végrehajtási jog nyert bejegyzést a fizetési meghagyásban szereplő összeg erejéig.

A perújító alperes a jogerős fizetési meghagyással szemben 2003. július hó 16. napján perújítási kérelmet terjesztett elő, melyben hivatkozott arra, hogy nem személyesen vette át a fizetési meghagyást, arról az átvétel után csak jelentős késedelemmel értesült, ezért az ellentmondás benyújtására biztosított törvényes határidőt elmulasztotta. Egyidejűleg kérte az ellene indult végrehajtási eljárás felfüggesztését is.

A perújító alperes 33. sorszámú beadványát a bíróság ismételten perújításként iktatta. E beadvány 2006. június 21-ei keltezésű, mely 2006. június hó 27. napján érkezett a bíróságra. A perújító alperesnek az ismételt jogorvoslati kérelem előterjesztésére 2006. február hó 22. napját követően nyílt lehetősége, azaz ezt követően került abba a helyzetbe, hogy perújítással élhessen, mivel a korábbi perújítási eljárás ekkor zárult le. A 9.G.40.027/2003. számú perben előterjesztett iratok alapján a R. Kft. mint perújított felperes ellen indult meg a perújítási eljárás, a R. Kft. 2006. január 11-ei Megyei Bíróság törlési eljárását megelőzően.

A M. Kft. perbevonásáról szóló határozatot a Megyei Bíróság 3.G.40.020/2007/17-I. számú végzésével állapította meg, mely 2007. június hó 11. napján jogerőre is emelkedett.

A Megyei Bíróság mint Cégbíróság a R. Kft.-t 2006. január hó 11-ei hatállyal törölte a cégjegyzékből.

A perújító alperes mint a R. Bt. ügyvezetője üzleti kapcsolatban állt O.D. román állampolgárral 1992-től 2000. nyár végéig, mely abból állt, hogy O.D. fát szállított be Romániából és azt elhelyezte a R. Bt. telephelyén, a fatelepet perújító alperes üzemeltette. O.D. az összes fát lepakolta a fatelepen, majd folyamatosan, még 2000. június hónapban elszállította a fát ...-be és más helyekre. K.Cs. O.D. megbízásából értékesítette a fát, és a fa értékesítéséből befolyt vételárat ugyancsak O.D. megbízásából átadta R.I.-nak.

2000. június hó 30. napján O.D. és M.A., a R. Kft. tulajdonosai meghatalmazták R.I.-t és S.E.-t, hogy távollétükben a R. Kft. ügyeiben teljes körűen képviseljék a céget és eljárjanak. A meghatalmazást a meghatalmazók és meghatalmazottak írták alá. A 2000. június hó 30-ai taggyűlési jegyzőkönyv szerint O.D. 90%-os, M.A. 10%-os üzletrészt szerzett a R. Kft.-ből. 2000. június hó 29-én keletkezett az üzletrész-adásvételi szerződés és az átadás-átvételi megállapodás. R.I. és O.D. 2000. augusztus hó 25-ei átvételi elismervényben rögzítették, hogy O.D. a

tulajdonosváltásról készült bírósági végzést, az összes egyéb iratot, számlákat **R.I.**-tól átvette, és a volt ügyvezetővel szemben a céggel kapcsolatos tartozások miatt a továbbiakban semmiféle követelése nincs.

O.D. **R.I.**-tól a 2000. június hó 30-ai átvételi elismervény tanúsága szerint 43.750.000 forint készpénzt vett át **R.S.I.** és **S.Cs.** tanúk jelenlétében. Az APEH Bűnügyi Igazgatóságának ... Megyei Nyomozó Hivatala ...bű., 2002. június havi határozata szerint a **R. Kft.** bevételei között szerepelt a 2000. július hónapra benyújtott áfa bevallásban „38.670,- Ft” árbevétel, mely alapján az feltételezhető, hogy a számla összege, mint bevétel elszámolásra és bevallásra került. A kihallgatás során **R.I.** azt vallotta, hogy ő átadta a pénzt **O.D.**-nek.

Az elsőfokú bíróság ismertetette a felek kérelmeit.

A perújító alperes a 33. sorszámú fellebbezésben foglaltakat mint perújítási kérelmet fenntartva és kiegészítve kérte, hogy a bíróság a perújítási kérelmének adjon helyt és állapítsa meg, hogy a Megyei Bíróság által kibocsátott 10.Gpk.28.392/2002. számú, 2003. február hó 3. napján jogerőre emelkedett fizetési meghagyásban szereplő 43.750.000 forint tőke és annak 2002. augusztus hó 26. napjától a kifizetésig járó kamat és egyéb költségekkel a perújító alperes nem tartozik. A perújítási kérelem jogalapjaként hivatkozott az **O.D.** és **R.I.** perújító alperes között 2000. június hó 30. napján kelt átvételi elismervényre, amelyben **O.D.** elismerte a perbeli összeg átvételét.

Azt állította, hogy a csatolt elismervény az alapeljárásban nem állt rendelkezésre, becsatolásra azért nem került, mert **R.I.** elmulasztotta a fizetési meghagyás elleni ellentmondásra biztosított határidőt, a fizetési meghagyás tartalmáról csak a végrehajtás elrendelését követően értesült a ... Földhivatal határozatából, melyet 2003. június hó 18. napján kapott meg. Hivatkozott a Pp. 260. § (1) bekezdés a) pontjára, mely szerint a csatolt bizonyíték olyan új ténynek tekintendő, amely alapján a perújítási eljárás lefolytatása indokolt.

A perújított felperes arra hivatkozott, hogy a 2006. június hó 27. napján előterjesztett perújítási kérelem elkészt, a Megyei Cégbíróság 2006. január hó 11-ei hatállyal törölte a cégjegyzékből a **R. Kft.**-t és a **M. Kft.** perbevonására csak 2007. május hó 17. napján, a jelen perbíróság előtt került sor. Hivatkozott a Pp. 261. § (1) bekezdésére, mely szerint alperes már 2000. június hó 30. napján tudta, hogy a kérdéses pénzüsszeget átadta **O.D.**-nek, így a perújítási kérelme nyilvánvalóan elkészt, hiszen a fizetési meghagyás jogerőre emelkedésének dátuma 2003. február hó 3. napja volt. A tudomásszerzéstől számított 6 hónap mindenképpen letelt a 2006. június hó 27-ei kérelem beadásáig.

Ezen túlmenően kétségbe vonta az alperes által csatolt bizonyíték hitelességét, azt állítva, hogy szerinte az utólag keletkezett.

Az elsőfokú bíróság a perújítási kérelmet - hivatkozva a Pp. 260. § (1) és a 261. § (1) bekezdésére - megalapozott találta.

A lefolytatott bizonyítási eljárás alapján az elsőfokú bíróság álláspontja szerint megállapítható, hogy a perújító alperes a perújítási kérelem előterjesztésére biztosított szubjektív és objektív határidőt egyaránt megtartotta.

A 10.Gpk.28.392/2002. számú fizetési meghagyás 2003. február hó 3. napján emelkedett jogerőre. A jogerős fizetési meghagyással szemben 2003. július hó 14. napján kelt perújítási kérelmet 2003. július hó 16. napján terjesztette elő az

alperes, melyben hivatkozott az átvételi elismervényre, ezzel tagadta, hogy a követelt összeggel tartozna, tehát a perújítási kérelem előterjesztése a jogerőre emelkedéstől számított 6 hónapon belül történt meg. Az eljárás során igazolást nyert, hogy a perújítás ténybeli okáról a jogerős fizetési meghagyás végrehajtási cselekményéről történt értesülést követően, 2003. július hó 18. napján a ... Földhivatal értesítésével szerzett tudomást a perújító alperes, amikor a tulajdonában álló ingatlanra a végrehajtási jogot bejegyezték, így a perújítási határidő kezdő időpontjának is ez tekintendő.

E perújítási kérelmét a Megyei Bíróság 9.G.40.027/2003/27. számú végzésével elutasította, e végzés 2006. február hó 22. napján emelkedett jogerőre. A hivatkozott perbeli 33. sorszámú beadvány ismételt perújítási kérelem, 2006. június hó 21. napján kelt és 2006. június hó 27. napján érkezett a Megyei Bíróságra, mely az alperes által állított objektív, tehát 5 éves határidőn belül került előterjesztésre.

Ezt követően azt vizsgálta az elsőfokú bíróság a megengedhetőség körében, hogy a perújító alperes által felhozottak rá nézve kedvező határozat hozatalára alkalmasak-e. Ennek keretében hallgatta meg az alperest és **O.D.** valamint **R.S.I.** tanút, akik az alperessel egyetemben azt adták elő, hogy a perújító alperes a 2000. június hó 30-ai átvételi elismervényben foglaltak szerint átadott **O.D.** részére 43.750.000 forintot.

Az elsőfokú bíróság álláspontja szerint a rendelkezésre álló bizonyítékok alapján az volt megállapítható, hogy **O.D.** a pénzt átvette **R.I.**-től, így a fizetési meghagyásban érvényesített követelés nem áll fenn vele szemben. A felperest terhelte annak bizonyítása, hogy a magánokirat hamisított volt, ennek bizonyítására azonban az eljárás során nem került sor [Pp. 164. § (1) bekezdés].

A 9.G.40.027/2003. számú eljárás a **R. Kft.**, mint perújított felperes ellen indult meg, a **R. Kft.** megszűnését megelőzően. Ebben az eljárásban a perújító alperes 2003. december 4-én bejelentette a **M. Kft.** és a **R. Kft.** közötti engedményezési szerződés létrejöttét, továbbá a ... Városi Bíróság ... számú végzésével igazolt jogutódlást, mely a perújított felperes vonatkozásában történt meg.

Az elsőfokú bíróság végzését a perújított felperes támadta meg fellebbezéssel, melyben az első fokú ítélet megváltoztatásával a perújítási kérelem elutasítását, továbbá a perújító alperes törvényes mértékű perköltség megfizetésére kötelezését kérte.

Az ítéletet érdemben nem tartotta alaposnak. Fenntartotta a korábbi beadványaiban előadottakat, különösen a 2007. augusztus 30-i előkészítő iratban foglaltakat, amely szerint a szubjektív határidőt a perújító alperes nem tartotta be, az elsőfokú bíróságnak a perújítási kérelmet el kellett volna utasítania. A tárgyalat perújítási kérelem nem az első, hanem a második, és ennek a **M. Kft.**-vel szembeni előterjesztésére csak 2007. január 11-én került sor. Ezért nem állja meg a helyét az első fokú ítélet 7. oldalának első bekezdésében szereplő megállapítás, mely szerint a 6 hónapos határidő betartásra került. A 33. sorszámú beadványban szereplő ismételt perújítási kérelem 2006. június 27-én érkezett ugyan a Megyei Bíróságra, de ebben a beadványban perújított felperesként a **M. Kft.** nem volt megjelölve. A **M. Kft.**-t csak a 2007. június 11-i tárgyaláson jelölte meg perújított

felperesként, amikor a 6 hónapos határidő már eltelt.

Az ítéletet egyébként érdemben sem tartotta alaposnak. Kifogásolta, hogy az ítélet rendelkező része megállapítást tartalmaz, holott a perújítási kérelem nem erre vonatkozott, az ítélet indokolásából a pontos tényállás nem állapítható meg, ugyanakkor indokolása sérti a Pp. 206. § (1)-(3) bekezdését. Teljesen életszerűtlennek tartotta O.D. nyilatkozatát, nevezetesen azt, hogy egy autóparkolóban vette át számbavétel nélkül, egy sporttáskában a 43.750.000 forintot. Úgy vélte, egy ilyen állítást a külföldi illetőségű, és majd később szembesítésre meg nem jelenő tanútól elfogadni súlyosan sérti a Pp. 206. § (1) bekezdését, s súlyos eljárásjogi mulasztás, hogy a tanúk együttes meghallgatására nem került sor, a többszöri tárgyalás elhalasztás pedig ezt célozta, majd miután a tanúk meg sem jelentek, az elsőfokú bíróság ennek konzekvenciáit nem vonta le, hanem ítéletet hozott. Véleménye szerint a R. Kft. értékesítésének körülményei arra engednek következtetni, hogy a Kft. üzletrészeinek átruházása külföldi személy részére meghatározott céllal történt. Az a tény, hogy a volt ügyvezető (R.I.) az üzletrészek értékesítése után átvette a rendkívül nagy összegű készpénzt, amelyet állítása szerint egy autóparkolóban adott át O.D.-nek, nem hihető.

A perújító alperes fellebbezési ellenkérelme az elsőfokú bíróság ítéletének helybenhagyására és a felperes perköltségben marasztalására irányult.

Fenntartotta a korábbi beadványaiban írtakat, s előadta, hogy az elsőfokú eljárás során egyértelműen megállapítást nyert, hogy az első perújítási kérelemre az előterjesztésére nyitva álló szubjektív határidő megtartásával került sor. Az ismételt perújítási kérelem előterjesztésekor az objektív határidőre kell figyelemmel lenni, melynek megtartása szintén megtörtént. Az ismételt perújítási kérelem kifejezett utalást tartalmaz a felperesi oldalon bekövetkezett jogutódlásra vonatkozó alperesi nyilatkozatokra, melynek alapján megállapítható, hogy a M. Kft. mint a felperesi követelés engedményese (jogutóda) feltüntetésre került. Az a körülmény, hogy az ismételt perújítási eljárásban alperes újra kérte a jogutódlásra vonatkozó bírósági határozat meghozatalát, melyre a korábbi eljárásban nem került sor, nem róható az alperes terhére és minősíthető akként, hogy az ismételt perújítási kérelem előterjesztése nem létező felperessel szemben történt.

A fellebbezés B.) pontjával összefüggésben kiemelte:

Az alperes a jogerős fizetési meghagyással szemben terjesztett elő perújítási kérelmet, melyben arra hivatkozott, hogy a felperes által követelt összeggel nem tartozik, figyelemmel a perújítási kérelemben felhozott bizonyítékokra. Úgy vélte, nem helytálló a felperesnek az a hivatkozása, mely szerint az ítélet rendelkező része és a perújítási kérelem nincs összhangban. A tanúk meghallgatására ugyanazon a tárgyalási napon került sor, egymást követően, összhangban a Pp. 172. § (1) bekezdésével, a tanúk szembesítésére nem volt szükség, mivel vallomásaik sem egymással, sem a személyesen meghallgatott alperes előadásával nem álltak ellentétben. Az elsőfokú bíróság eljárása során teljes körűen felderítette a tényállást. Nem vitatta, hogy szokatlan, a mindennapi gyakorlattól eltérő módon került sor a pénz átadására, de a perben feltárt bizonyítékok igazolták a pénz átadásának megtörténtét.

A fellebbezés az alábbiak szerint alapos.

A Pp. 260. § (1) bekezdésének a) pontja alapján a jogerős ítélet ellen perújításnak van helye, ha a fél oly tényre vagy bizonyítékra, illetőleg olyan jogerős bírói vagy más hatósági határozatra hivatkozik, amelyet a bíróság a perben nem bírált el, feltéve, hogy az - elbírálás esetén - reá kedvezőbb határozatot eredményezhetett volna. A 260. § (2) bekezdése szerint az (1) bekezdés a) pontja alapján a felek bármelyike csak akkor élhet perújítással, ha az ott említett tényt, bizonyítékot vagy határozatot a korábbi eljárás során hibáján kívül nem érvényesíthette. A Pp. 261. § (1) bekezdése értelmében a perújítási kérelem előterjesztésének határideje hat hónap; ezt a határidőt a megtámadott ítélet jogerőre emelkedésétől, ha pedig a perújítás okáról a fél csak később szerzett tudomást, vagy csak később jutott abba a helyzetbe, hogy perújítással élhessen, ettől az időponttól kell számítani. A tudomásszerzés időpontját elegendő valószínűvé tenni.

A perújítással támadott fizetési meghagyás kibocsátására 2002. december 17. napján került sor, s ellentmondás hiányában 2003. február 3. napján jogerőre emelkedett.

Mivel a perújító alperes első perújítási kérelmét az elsőfokú bíróság a 9.G.40.027/2003/27. számú végzésével érdemi vizsgálat nélkül jogerősen elutasította, az adott eljárásban az azt megindító, az elsőfokú bírósághoz 2006. június 27-én érkezett perújítási kérelem tárgyában kellett határozni.

A perújító alperes új tényként azt hozta fel, hogy a perújítással támadott fizetési meghagyással érvényesített követelést már 2000. június 30-án teljesítette, s bizonyítékként az e teljesítésről kiállított elismervényre hivatkozott, melynek kelte 2000. június 30.

A fentiek alapján az állapítható meg, hogy a perújító alperes a perújításra nyitva álló hat hónapos (szubjektív) határidőt nem tartotta meg, ugyanis az a fizetési meghagyás 2003. február 3. napjára eső jogerőre emelkedéséhez képest 2003. augusztus 3. napján telt el, a perújítási kérelem benyújtására pedig 2006. június 27-én került sor. [Az említett 9.G.40.027/2003. szám alatt folyamatban volt eljárást megindító, 2003. július 16-án benyújtott perújítási kérelem annak érdemi vizsgálat nélküli jogerős (Megyei Bíróság 9.G.40.027/2003/27.) elutasítása miatt nem volt az adott eljárásban figyelembe vehető.] Mivel a perújító alperesnek a perújítás okaként felhozott tényről, illetve az erre vonatkozó bizonyítékról - hiszen az az alperes saját teljesítése, illetve az arra vonatkozó okirati bizonyíték volt - már a teljesítéskor, illetve az okirat kiállításakor (még a fizetési meghagyás kibocsátása iránti kérelem benyújtását megelőzően) tudomása volt, fel sem merülhetett, hogy a perújítás okáról később szerzett tudomást. Azt sem lehetett megállapítani, hogy csak a jelen eljárást megindító beadvány benyújtását megelőzően került az alperes abba a helyzetbe, hogy perújítási kérelmet nyújtson be: ezt a korábbi, 9.G.40.027/2003. szám alatt folyamatban volt perújítási eljárás zárja ki, melynek megindításával az alperesnek lehetősége nyílt a perújításra.

Tény, hogy a R. Kft.-t a cégnyilvántartásból 2006. január 11. napjával törölték, s az is, hogy a perújító alperes ismételt perújítási kérelmének tekinthető 33. sorszámú

irat benyújtására csak 2006. június 27-én került sor. Mivel azonban az elsőfokú bíróság 3.G.40.020/2007/17/I. számú végzése 2007. június 11-én jogerőre emelkedett, a másodfokú bíróságnak a jogvitát a felperesi jogutód és a perújító alperes vonatkozásában kellett elbírálnia [Pp. 254. § (1) bekezdés].

Ha a perújítási kérelem benyújtására a hat hónapos szubjektív határidőn belül sor került volna, a Pp. - idézett - 260. § (2) bekezdése alapján a perújítási kérelmet megengedhetőség hiányában akkor is el kellett volna utasítani.

A Pp. 260. § (2) bekezdése értelmében az (1) bekezdés a) pontja alapján a felek bármelyike csak akkor élhet perújítással, ha az ott említett tény, bizonyítékot vagy határozatot a korábbi eljárás során hibáján kívül nem érvényesítette. A perújító alperes az általa állított tényeket már a fizetési meghagyással szembeni ellentmondásban előterjeszthette volna, vagyis a korábbi eljárás során önhibájából nem érvényesítette jogorvoslati lehetőségét. Ezért a perújítási kérelmet a Pp. 266. § (2) bekezdése alapján, mint érdemi tárgyalásra alkalmatlant, el kellett volna utasítani [BDT2001. 461., 2007. 1698.].

A fentiek alapján a Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét - emiatt ugyancsak ítélettel - a Pp. 253. § (2) bekezdése alapján megváltoztatta, s a perújítási kérelmet a Pp. 266. § (2) bekezdése alapján elutasította.

Mivel a perújítási kérelem a megengedhetőség körében nem vezetett eredményre, az eljárás illetékmentes [ltv. 57. § (1) bekezdés a) pont; BH1996. 546]. Az első- és másodfokú eljárásbeli ügyvédi képviselőt következében felmerült (áfát is tartalmazó), a kifejtett munkára tekintettel megállapított ügyvédi munkadíjból fakadó perköltséget a perújító alperes a Pp. 78. §-a alapján köteles megfizetni [32/2003. (VIII.22.) IM rendelet 3. § (1), (2), (5) bekezdés].

, 2008. november 21.

Pálné dr. Mikola Júlia s.k.
a tanács elnöke

dr. Vuleta Csaba s.k.
előadó bíró

dr. Farkas Mária s.k.
bíró

A kiadmány hitelül:
(Varga Beatrix)